

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e**

Az ügy száma: Pfv.II.21.430/2016/3.

A tanács tagjai:

Dr. Makai Katalin a tanács elnöke

Dr. Baloginé dr. Faiszt Judit előadó bíró

Dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna bíró

A felperes:

A felperes képviselője:

Dr. Nagy Mátyás ügyvéd

Az alperes:

Az alperes képviselője:

Dr. Ifj. Hirsch Tamás ügyvéd

A per tárgya:

Gyermektartásdíj felemelése és járulékai

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

Alperes

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Gödöllői Járásbíróság 2.P.20.847/2014/59.

A másodfokú bíróság neve és a határozat száma:

Budapest Környéki Törvényszék 1.Pf.21.561/2015/6.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

A le nem rótt 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felek elvált házastársak, házasságukból 2001. október 23-án A. és T., 2005. július 4. napján An. utónevű gyermekeik születtek. A bontóperben kötött egyezséggel a gyermekeket a felperesnél helyezték el és megállapodtak az alperes tartásdíj fizetési kötelezettségében. Ennek mértékét utóbb a Bajai Városi Bíróság előtt 13.P.20.706/2010. szám alatt folyamatban volt perben 2012. december 11. napján kötött egyezséggel rendezték. Az alperes 2012. szeptember 1. napjától kezdődően gyermekenként és havonta 10.000

forint határozott összegű tartásdíj megfizetését vállalta.

- [2] A felperes az egyezségkötéskor a résztulajdonában álló családi házban élt a gyermekkel, középiskolai tanárként havonta 208.232 forint illetményben és a három gyermek után 48.000 forint családi pótlékban részesült és az általános iskolai tanulmányokat folytató három gyermek tartásával, gondozásával és nevelésével kapcsolatban felmerült költség havi 120.000 forint volt. Jelenleg a felperes és a gyermekek önkormányzati bérlakásban laknak, a felperes rendszeres középiskolai tanári havi illetménye a három gyermek után járó 99.000 forint adókedvezménnyel 346.400 forintra emelkedett és 51.000 forint családi pótlékot kap.
- [3] A gyermekekre fordított kiadások együttes összege havonta 155.000 forint, amelyből a lakbér és a rezsiköltség gyermekekre eső része 30.000 forint, az élelmezés 50.000 forint, a tanszer és írószer költsége 5.000 forint, a ruházkodással kapcsolatos kiadás 30.000 forint, a tisztítószer és tisztálkodási költség 6.000 forint, a gyógyszerköltség 3.000 forint, az utazási költség 4.000 forint, az iskolai szakkörökkel és különórákkal kapcsolatban felmerülő kiadás 15.000 forint. A felperes a kislány zenei képzésére 4.000 forintot fordít, a fiúk eveznek, a sport foglalkozások havi költsége személyenként 4.000 forint. A kamaszkorú gyermekek részére több ruhanemű vásárlása indokolt, vegetáriánus étkezésük miatt az átlagosnál több zöldséget, gyümölcsöt fogyasztanak. Az évi egyszeri osztálykirándulások nagyobb kiadást jelentenek.
- [4] Az alperes az egyezségkötéskor kútásó, favágó és villanyszerelő egyéni vállalkozóként dolgozott, az ebből származó jövedelme nettó 89.000 forint volt. A résztulajdonában álló p.-i, három szinten lakható ingatlanban élt az előző házasságából született négy, de akkor már három nagykorú és egy kiskorú gyermekével. Az egyik nagykorú gyermeke OKJ-s képzés keretében nappali tagozaton tanult, míg a kiskorú gyermeke középfokú tanulmányait végezte. Az alperes a tanulmányait folytató nagykorú gyermeke és a kiskorú gyermeke után gyermekenként 39.000 forint árvaellátásban, illetőleg 12.000 forint családi pótlékban részesült.
- [5] Az alperes vállalkozásának 2014. július végéig egy alkalmazottja volt, aki munkaviszonyának megszűnéséig az ingatlan alagsori lakrészét bérelte. Az alperes alkalmazottjának a főszezonban, áprilistól szeptemberéig naponta 10.000 forintot, havonta 200-240.000 forintot, a bérleti díj és a rezsiköltség levonásával ténylegesen 150-170.000 forintot, a téli időszakban 100.000 forintot fizetett. A vállalkozásban alkalmanként az alkalmazott fia is dolgozott, az alperestől naponta 6.000 forint munkadíjban részesült.
- [6] Az alperes 2013-ban házasságot kötött, azóta közös háztartásban nevelik felesége három kiskorú gyermekét. A felperes házastársa a gyermekek után 87.135 forint árvaellátást és 48.000 forint családi pótlékot kap. A p.-i ingatlanban az alperes és családja lakik. Az alperes az első házasságából született felsőfokú tanulmányokat folytató nagykorú gyermekét havonta 10-15.000 forint támogatásban

részesíti, a felperessel közös három gyermeke tartására gyermekenként és havonta 10.000 forint tartásdíjat fizet.

- [7] Az alperes 2014. évben 224.000 forint összegben a vállalkozás folytatásához szükséges új munkaeszközöket vásárolt és összesen 224.000 forint javítási költséget fizetett ki. 2014. október elejétől egyéni vállalkozását szünetelteti, 2015 tavaszán havi 122.000 forint jövedelemmel alkalmazásban állt, 2015. június 19-től pedig egyéni vállalkozó házastársa alkalmazottja. Házastársának egyéni vállalkozása 2015. június 17. napjától működik és kútasással, kút tisztítással és kútfúrással kapcsolatos tevékenységet végez és az alperes munkaeszközeit a házastársa egyéni vállalkozásában a munkavégzésre használja. Az alperes munkabére a munkaszerződése alapján havi bruttó 122.000 forint, a jövedelemigazolásból kitűnően 120.170 forint, míg előadása szerint havi nettó 114.000 és 118.000 forint közötti összeg.

A kereseti kérelem és az ellenkérelem

- [8] A felperes végleges keresetében a gyermektartásdíj felemelését kérte az elsőfokú ítélet meghozatalától kezdődően havonta és gyermekenként 20.000 forint határozott összegre. Keresete ténybeli alapjaként azt adta elő, hogy a gyermekek szükségletei megnövekedtek és az alperes tényleges havonta 500.000 forint jövedelemmel rendelkezik, amely esetenként eléri az 1.000.000 forintot.
- [9] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte arra hivatkozással, hogy havi 120.720 forint jövedelme van, saját háztartásában gondoskodik házastársa három kiskorú gyermekének eltartásáról és hozzájárul a felsőfokú tanulmányokat folytató nagykorú gyermeke tartásához.

Az első- és másodfokú ítélet

- [10] Az elsőfokú bíróság ítéletében a korábbi rendelkezéseket megváltoztatva az alperest 2015. október 5. napjától kezdődően gyermekenként és havonta 20.000 forint, összesen havi 60.000 forint határozott összegű gyermektartásdíj megfizetésére kötelezte. Ítélete indokolása szerint a 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 4:210. § (1) bekezdésében, 4:214. §-ban, a 4:215. § (1) bekezdésében és a 4:216. § (1) bekezdésében foglaltak, továbbá a bírói gyakorlat alapján a keresetet megalapozott. Az egyezség megkötése óta a gyermekek szükségletei kamaszkorukra tekintettel jelentősen megnövekedtek. Hangsúlyozta, hogy a tartásra kötelezett fél elsősorban a vér szerinti gyermekei tartására köteles, és csak ezután hivatkozhat arra, hogy más kiskorú gyermek eltartása is terheli. Az elsőfokú bíróság az alperes tényleges jövedelmének megállapításánál abból indult ki, hogy tevékenysége idény jellegű, a perben az alperes maga hivatkozott arra, hogy 2015 augusztusában a tiszta bevétele 250.000 forint volt és a 2015. áprilisi 300.000

forint tartozását 2015 augusztusában már kiegyenlítette. Ebből pedig alappal következtethető, hogy az alperes havi bevétele meghaladja az általa állított 120.000 forintot, a felek jövedelme közötti jelentős eltérés pedig nem ad alapot a tartásdíj alacsonyabb mértékű megállapítására.

- [11] Az alperes fellebbezése alapján eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a per főtárgya tekintetében helybenhagyta. Ítélete indokolásában hangsúlyozta, hogy az egyezségkötéskor az alperes tartási kötelezettsége az első házasságából származó egy nagykorú és egy kiskorú gyermeke, valamint a felek közös három kiskorú gyermeke után állt fenn. Jelenleg az első házasságából született egy nagykorú, a felperessel közös három kiskorú gyermek tartása terheli és saját háztartásában neveli házastársa korábbi házasságából született három kiskorú gyermekét. A perben maga adta elő, hogy a nyári időszakban 200.000-250.000 forint, télen 30-40.000 forint jövedelemmel rendelkezik és ezt átlagolva havonta 150.000 forint jövedelme van, házastársa egyéni vállalkozásából származó bevétele várhatóan 114.000, illetőleg 118.000 forint között lesz. A másodfokú bíróság kiemelte, hogy a bíróság a gyermektartásdíj meghatározásánál a gyermekek tényleges és indokolt szükségleteinek pontos mértékét mérlegelési jogkörében határozza meg, a gyermekek növekedésével indokolt szükségleteik is emelkednek, igényeik is változnak, ez pedig olyan lényeges és tartós körülményváltozás, amely megalapozza a tartásdíj felemelését. A korábban megállapított gyermekenkénti 10.000 forintos gyermektartásdíj a felperes lényeges jogi érdekét sérti, ezért annak megváltoztatása indokolt. Az a körülmény, hogy a felperes 51.000 forint családi pótlékban és havi 99.000 forint családi adókedvezményben részesül, nem jelenti azt, hogy az alperesnek a jövedelmi, vagyoni viszonyaihoz mérten a gyermekek megfelelő tartásához alacsonyabb összegben kell hozzájárulnia.
- [12] A másodfokú bíróság az EBH 2000.318. számú elvi bírósági határozatban kifejtettekre hivatkozással az alperes vagyoni viszonyainak, életkörülményeinek és életvitelének vizsgálata alapján megállapította, hogy az elismert jövedelmétől eltérően havi 150.000 forint nettó jövedelem megszerzésére képes. 2014. évben jelentős értékben szerszámokat vásárolt a vállalkozásához, alkalmazottja részére a főszezonban 150.000-170.000 forintot, télen 100.000 forintot fizetett, munkaeszközeit jelenleg is házastársa vállalkozásában használja, egyéni vállalkozásának felszámolása után pár hónapig bruttó 122.000 forintért dolgozott, házastársa alkalmazottjaként ennél magasabb bevételre számít. Emellett ingatlanának egy részét bérbeadás útján hasznosította és erre jelenleg is lehetősége van.
- [13] Az a tény, hogy a felperes havi 99.000 forint családi adókedvezményben részesül, nem jelenti azt, hogy az alperesnek jövedelmi, vagyoni viszonyaihoz mérten a közös gyermekek tartásához kevesebb mértékben kell hozzájárulnia.
- [14] Kétségtelen, hogy a vér szerinti, a mostoha és a nevelt gyermek egy

sorban jogosult a tartásra, az alperesnek azonban a mostoha gyermekeivel szemben csak természetbeni tartási kötelezettsége van, amely nem érinti a vér szerinti szülő tartásdíj fizetési kötelezettségét. Az alperes házastársa részére árvaellátást és családi pótlékot folyósítanak, ezért az alperest nem a saját vér szerinti gyermekeivel azonos mértékű tartási kötelezettség terheli.

A felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálati ellenkérelem

- [15] A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését és a jogszabályoknak megfelelő új határozat meghozatalával a kereset elutasítását kérte. Megsértett jogszabályhelyként a Ptk. 4:210. § (1) bekezdését, továbbá a 4:218. § (2) bekezdés b), c) és e) pontjait jelölte meg.
- [16] A felülvizsgálati kérelem indokai szerint az eljáró bíróságok lényeges körülményváltozás hiányában döntöttek a tartásdíj felemeléséről. A felek 2012. december 11-én kötött egyezségükkel rendezték a tartásdíj gyermekenként havi 10.000 forintra való felemelését. A töretlen bírói gyakorlat szerint az előre nem látható, az egyezségkötéskor nem számolható rendkívüli körülmények, kiadások felmerülése esetén kérhető a szülők egyezségének bírói megváltoztatása. Az átlagos mértékű infláció, a taníttatás, a ruházkodás és az ételmezés költségeinek megemelkedése nem vonható ebbe a körbe. A bírói gyakorlat feltételezi azt, hogy a szülők az egyezség megkötésekor előre számoltak a felmerülő kiadásokkal és az életszerű költségnövekedéssel is tisztában voltak. Az egyezség megkötésekor a felperes 256.232 forint (208.232 forint munkabére és 48.000 forint családi pótlék) jövedelemmel rendelkezett, és havi 117.000 forint, illetve évi 20.000 forint volt a gyermekek tartására fordított kiadás. Ez nem tartalmazta a tanszerek, a tisztító- és tisztálkodási szerek, továbbá a gyógyszerekkel kapcsolatos költségeket, amelyek nyilvánvalóan az egyezségkötéskor is létező kiadások voltak. A felperes a korábbi bevételével szemben havonta már 397.400 forintból gazdálkodik, a gyermekekre fordított kiadás a korábbi 120.000 forinttal szemben csak 129.000 forintra nőtt, amely nem tekinthető az egyezség megváltoztatását megalapozó lényeges körülményváltozásnak. Emellett a jogerős ítélet indokolása figyelmen kívül hagyja a Ptk. 4:210. § (1) bekezdés második fordulatóban foglalt rendelkezését, miszerint nem kérheti az egyezség megváltoztatását az, akinek a megállapodás időpontjában a körülmények változásának lehetőségével számolnia kellett. Az egyezség megkötésétől a kereset előterjesztéséig még másfél év sem telt el, ezért az eljáró bíróságok alaptalanul vonták le azt a következtetést, hogy a gyermekekre fordított költségek emelkedése nem volt előre látható.
- [17] A felperes összesen 150.000 forint családi pótlékban és családi adókedvezményben részesül, amely meghaladja a gyermekek indokolt kiadásait és ezt a körülményt a Ptk. 218. § (2) bekezdés e) pontja

alapján a döntés meghozatala során nem lehet figyelmen kívül hagyni. A jogerős ítélet e körben részletes magyarázatot nem ad, holott egy újonnan bevezetett szabályról van szó.

- [18] Az alperes felülvizsgálati kérelmében foglalt hivatkozása szerint a Ptk. 4:218. § (2) bekezdés b) pontjába ütközik, hogy az eljáró bíróságok a tartásdíj meghatározása során a pénzintézettel, illetőleg az adóhatósággal szemben fennálló jelentős tartozását nem vették figyelembe és a mostohagyermekre vonatkozó természetbeni tartási kötelezettségét nem a Ptk. 4:218. § (2) bekezdés c) pontja szerint értékelték.
- [19] A megítélt tartásdíj teljesítésére a jogerős ítélet által megállapított, de az általa vitatott 150.000 forint összegű jövedelemből nem képes. Az alperes saját háztartásában gondoskodik házastársa három kiskorú gyermeke megélhetéséről és támogatja nagykorú, továbbtanuló gyermekét. A közös gyermekekkel való kapcsolattartás, a gyermekek és az alperes lakóhelye közötti jelentős távolságra tekintettel további költségekkel jár.
- [20] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [21] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.
- [22] A Ptk. 4:210. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés kimondja: ha a felek megállapodásán vagy a bíróság ítéletén alapuló tartás meghatározásának alapjául szolgáló körülményekben olyan változás következett be, hogy a tartás változatlan teljesítése valamelyik fél lényeges jogi érdekét sérti, a tartás mértékének vagy szolgáltatása módjának a megváltoztatását lehet kérni. Nem kérheti a megállapodáson alapuló tartás megváltoztatását az a fél, akinek a körülmények megváltozásának lehetőségével a megállapodás időpontjában számolnia kellett, vagy akinek a körülmények megváltozása felróható. Az idézett törvényi rendelkezésből következően a felek megállapodásán (perbeli egyezségén) alapuló tartás megváltoztatásának konjunktív törvényi feltételei a tartás megállapításának alapjául szolgáló körülményeknek a tartásra jogosult vagy a kötelezett lényeges jogi érdeksérelmét előidéző változása. Ugyanakkor az ilyen körülményváltozás sem ad alapot a tartásdíj megváltoztatására, ha a lényeges jogi érdeksérelmet szenvedő fél számára már a megállapodás megkötésekor előre látható volt a körülmények megváltozásának lehetősége, tehát ezekkel számolt, illetve a körülményváltozást az ő magatartása idézte elő. A Ptk. 4:210. § (1) bekezdésének második fordulata azt a sajátos helyzetet értékeli, amikor a kötelezett szülő - a felelőtlenül, illetve bármely mögöttes szándék folytán - kiszámítható, stabil anyagi háttér nélkül vállalt tartásdíj fizetési kötelezettsége mértékének a megváltoztatása iránti kérelmét a teljesítőképessége vélt vagy valós csökkenésére alapítja, noha az általa vállalt tartásra igazolt teljesítőképességgel az egyezség megkötésekor sem rendelkezett (BH 2015.58.). A perbeli esetben ez a feltétel nem

állt fenn, ezért az eljáró bíróságok döntése nem sértette a Ptk. 4:210. § (1) bekezdés második fordulátát.

- [23] A Kúria a felülvizsgálati érvelésre tekintettel hangsúlyozza, hogy az ugyan köztudott: a gyermekek életkorának emelkedésével, középfokú tanulmányaik megkezdésével a gyermekek tartási, taníttatási költségei jelentősen megnövekednek. A költségek tényleges mértékével azonban a megállapodás megkötésekor előre nem lehet számolni, mindig az adott konkrét körülményektől függően dönthető el, hogy milyen mértékű tartás felel meg a gyermekek indokolt szükségleteinek. Emellett a szülői felelősség alapján a tartásdíj mértékét rendező megállapodás megkötésekor mindkét szülővel szemben az a követelmény, hogy a gyermekük érdekében felelősségteljesen, kellő gondossággal és körültekintéssel járjanak el. A Ptk. 4:2. § (1) bekezdésében foglalt, a gyermek érdekének fokozott védelmének alapelveivel összhangban tehát nem csupán a felperestől, hanem mindkét szülőtől elvárható olyan tartásdíj mérték megállapítása, amely a gyermekek indokolt - a harmonikus személyiségfejlődéséhez szükséges - szükségleteit folyamatosan és hosszabb távon biztosítja.
- [24] A gyermektartásdíj mértékét a szülők egyezséggel rendezték, ezért a bíróságnak a Ptk. 4:210. § (1) bekezdése alapján abban kellett állást foglalni, hogy bizonyított-e a felek megállapodásán alapuló tartás meghatározásának alapjául szolgáló körülményekben a változás bekövetkezése és bármelyik fél lényeges jogi érdekséreleme. Ennek bizonyítása esetén a tartásdíjról a Ptk. 4:218. § (1) bekezdése szerint a bíróság dönt a 4:218. § (2)-(4) bekezdésében foglalt tényezők vizsgálata alapján.
- [25] Az alperes felülvizsgálati kérelmében foglalt érvelésével szemben a felperes a tartásdíj felemelése iránti keresetét nem csak arra alapította, hogy a gyermekek rászorultságának mértéke kamaszkorukra tekintettel megváltozott. A felperes arra is hivatkozott, hogy az alperes a követelt tartásdíj megfizetésére teljesítőképes, mert a bevallott jövedelméhez képest lényegesen magasabb valós jövedelemmel rendelkezik. A felperes bizonyította, hogy az egyezségkötés óta a gyermekek indokolt szükségletei megemelkedtek és az alperes jövedelmi viszonyai is kedvezően alakultak, továbbá a megváltozott körülmények miatt a gyermekenkénti havi 10.000 forint tartásdíj fenntartása a felperes lényeges jogi érdeksérelmével járna.
- [26] A Ptk. 4:218. § (2) bekezdése konkrétan meghatározza azokat a tényezőket, amelyeket a bíróságnak a gyermektartásdíj meghatározása (megváltoztatása) során értékelnie kell, így a) a gyermek indokolt szükségleteit; b) mindkét szülő jövedelmi viszonyait és vagyoni helyzetét; c) a szülők háztartásában eltartott más - saját, mostoha vagy nevelt - gyermeket és azokat a gyermekeket, akikkel szemben a szülőket tartási kötelezettség terheli; d) a gyermek saját jövedelmét, amelyek - pontosításokkal - a korábban hatályban volt 1952. évi IV. törvény (Csjt.) 69/C. § (1) bekezdés a)-d) pontjaiban foglalt szempontokkal alapvetően egyezők. A Ptk. szabályozásában a

szempontrendszer az e) pont szerint kiegészült azzal, hogy a gyermeknek és rá tekintettel az őt nevelő szülőnek juttatott gyermekvédelmi, családtámogatási, társadalombiztosítási és szociális ellátásokat is figyelembe kell venni.

- [27] A másodfokú bíróság a gyermekek jelenlegi indokolt szükségleteit és ezek mértékét az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás kiegészítésével és módosításával a Ptk. 4:218. § (3) bekezdésének megfelelően és mérlegelési jogkörében állapította meg összesen havonta 155.000 forintban. Az alperes a felülvizsgálati kérelmében a gyermekek indokolt szükségleteire az egyezségkötéskor fordított 120.000 forint kiadással szemben a jelenleg felmerülő kiadásokat 129.000 forint erejéig nem vitatta. Az alperes a további költségek mérlegelését, valamint a Pp. 206. § (1) bekezdésén alapuló, a legalább havi 150.000 forint jövedelemére vonatkozó megállapítást a felülvizsgálati kérelemmel nem támadta. Ez pedig a Pp. 272. § (2) bekezdése alapján kizárja a felülvizsgálati eljárásban az elismertet meghaladó további kiadások indokoltságának, illetőleg az alperes által elérhető jövedelem mértékének érdemi felülvizsgálatát.
- [28] Nem ütközik a Ptk. 4:218. § (2) bekezdés b) pontjába, hogy az eljáró bíróságok a tartásdíj meghatározása során nem vették figyelembe az alperesnek a pénzügyi kisebbségi mértékű, továbbá az adóhatóság felé fennálló jelentős összegű tartozását. Az alperes saját döntésének, illetőleg eljárásának következményei, a tőle elvárható felelős szülői magatartásra tekintettel a felperes gondozásában élő kiskorú gyermekeire a kereset elutasításával nem háríthatók át.
- [29] A Ptk. 4:198. §-a a családjogi tartási kötelezettséggel összefüggésben definiálja a mostohagyermek fogalmát, továbbá a mostohaszülő tartási kötelezettségét. A törvényhely (1) bekezdése szerint a házastárs köteles háztartásában eltartani a vele együtt élő házastársának a tartásra szoruló kiskorú gyermekét és a (2) bekezdése értelmében a mostohaszülő tartási kötelezettsége nem érinti a vér szerinti szülő tartásdíj-fizetési kötelezettségét. A szabályozásból következően mostohagyermek a házastárs gyermeke, akit a házastársak megállapodásuk alapján közös háztartásukban nevelnek. A Ptk. 4:218. § (2) bekezdés c) pontja pedig a vér szerinti gyermek tartásdíjának meghatározása során a szülő háztartásában eltartott mostohagyermeket figyelembe vételét írja elő. A másodfokú bíróság helyesen fejtette ki, hogy a mostohagyermek iránti tartási kötelezettség a kiskorú gyermek tartásától jelentősen eltér. A mostohagyermek tartása csak természetben történő tartást jelent, amelynek kötelezettsége a mostohaszülőt a kiskorú gyermek szüleit követően, és csak akkor terheli, ha a mostohagyermek a tartásra rászorul. Ezért a vér szerinti gyermekek tartása a mostohagyermekre tekintettel csak akkor csökkenthető, ha az utóbbiak tartása a saját vér szerinti szüleinek jövedelméből megfelelően nem fedezhető.
- [30] A perbeli esetben az alperes házastársa 2015 júniusától az alperes

szüneteltetett egyéni vállalkozásával azonos gazdasági tevékenységet folytató egyéni vállalkozó, ezért alappal következtethető, hogy a vállalkozásból befolyó jövedelme az alperes által elérhető jövedelemmel egyező. Emellett a felperes házastársa részére gyermekei vér szerinti apja után 87.135 forint árvaellátást és a három gyermekre járó családi pótlékot folyósítanak. Mindezekből pedig okszerűen csak arra lehet következtetni, hogy az alperes mostohagyermekének tartási költségei házastársa jövedelméből, továbbá az árvaellátásból és a családi pótlékból fedezhető. Az alperes természetbeni tartási kötelezettsége a péceli ingatlanában mostohagyermekai lakhatásának biztosítására korlátozódik, ezért alaptalanul hivatkozott a Ptk. 4:218. § (2) bekezdés c) pontjának jogszabálysértő értelmezésére.

- [31] Kétségtelen, hogy a Ptk. 4:218. § e) pont hatálya alá tartozik a három kiskorú gyermek nevelésére tekintettel a felperes által érvényesített, az összevont adóalapot csökkentő gyermekenként 33.000 forint, összesen 99.000 forint összegű családi adókedvezmény. Az alperes ennek, az egyezségkötés óta a felperes jövedelmi viszonyaiban bekövetkező, a kereset elutasítására alapot adó kedvező körülményváltozáskénti értékelésének mellőzését kifogásolta. Az előzményi és a jelen per adaiból azonban nem állapítható meg, hogy a felperes az egyezség megkötésekor igénybe vette a 2012. évben adható családi adókedvezményt és ezzel a felek a tartásdíj felemelésénél számoltak. Emellett a 2012. évi egyezségkötés után a 2014. március 15. napján hatályba lépett jogszabályon alapuló rendelkezés nem tekinthető a tartásdíj megállapításának alapjául szolgáló körülményekben bekövetkezett változásnak. Erre tekintettel a Ptk. 4:218. § (2) bekezdés e) pontjának rendelkezése a Ptk. hatályba lépése után indult tartás megállapítása iránti, továbbá a Ptk. szabályai alapján megállapított tartás megváltatása iránti perekben alkalmazható.
- [32] A kifejtettekre tekintettel a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt anyagi jogi szabályokat nem sérti, ezért azt a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [33] A Kúria ítéletét a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül hozta meg.
- [34] A teljes személyes költségmentességben részesült alperes felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre, ezért a Kúria a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint irányadó Pp. 78. § (1) bekezdése, valamint a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és a 14. §-a alapján határozott az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 50. § (1) bekezdése szerint megállapított felülvizsgálati eljárási illeték viseléséről. A felülvizsgálati eljárásban a felperesnek az alperesre áthárítható költsége nem merült fel, ezért a Pp. 79. § (1) bekezdése értelmében

ennek tárgyában határozni nem kellett.

, 2017. március 21.

Dr. Makai Katalin s.k. a tanács elnöke, dr. Baloginé dr. Faiszt
Judit s.k. előadó bíró, dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

tisztviselő